

רמות התודעות והאינטליגנציות בבריאה

מדוע הכניסה לפרד"ס הייתה כל כך חשובה?

מראת ידע 6/2024

ד"ר ברכה קליין תאיר

כל הבעיות שלנו במיקרו ובמאקרו נובעות מאי הבנה לעומק את מחשבת הבריאה – מבנה הבריאה – תכלית הבריאה לכן, מאי הבנת העולם, מאי הבנת עצמנו ומאי הבנת המציאות. במילים אחרות, בגלל תודעת 'חור מנעול', למרות שהבריאה כולה הינה תודעתית (מבנה 'הביצה' על 7 גופיה, כאשר ההתגלמות בחומר מונחת בתוך כולויות תודעתיות – קיורזים של אמת-כל) בעלת פוטנציאל אינסופי.

תודעת 'חור מנעול' הינה תודעה ארצית מוגבלת האוחזת באמת מצומצמת, בפוטנציאל מצומצם, ביכולות מצומצמות. כדי להרחיב את מפתן התודעה חשוב להבין את ההבדל בין **טעם החיים** לבין **משמעות החיים**.

למרות שטולסטוי חיי חיים טובים (טעם החיים הטובים), הוא לא מצא תשובות לשאלה: מהי משמעות החיים. השאלה נגסה באופן מכאיב בהוויתו. החל לכרסם בשורשי נשמתו, כרסום שהיה מעיב על מה שהיה משמעותי בחייו.

לשם מה כל המאמץ הזה? אז מה אם יהיה סופר מפורסם? מצליח בעסקים? הרי ברבות הימים הכל יעלם, כולל משפחתו.

אם הנאה חולפת היא המשמעות, אז החיים הם אבסורד, טען.

אז מהי משמעות החיים? "לחיות חיים אמיתיים, חיי חירות של אדם אמיתי, ולא של טפיל!"

להזכירנו, החיים על פלנטת ארץ הינם אשלייתיים, חזיוניים, חיים של חור מנעול (טעם החיים), בעוד שהחיים האמיתיים נמצאים ביקום 2 – יקום החיים - בכללות הרוחנית, נקודת המוצא שלנו (משמעות החיים). כאן על הפלנטה אנחנו רק בבית הספר לאבולוציה, בתנאים מאוד מאתגרים, על מנת למצוא בעצמנו את הדרך חזרה הביתה.

כדי לחיות חיים אמיתיים ומשמעותיים, עלינו להרחיב את התודעה/אינטליגנציה ולהשיג תודעה קוסמית – תודעת התקנה: להתמקד במהות (בזהות עצמית) – מה אני, משמעות החיים (I'M, אי-קיום, עץ החיים, מהות אור, self identity), במקום בזהות אישית – מי אני, טעם החיים (I'D, ת.ז, רשימות מלאי זהותיות, מעמד, השכלה, מקצוע, פרטים אישיים, individual identity). להתמקד באבולוציה אוטופואטית במקום

בהתפתחות מכאנית – פונקציונלית. לגרף את המילים הריקות עד שנמצא את המחשבה היחידה במקום עצי הדעת.

האמת, רוב 'המומחים' להתפתחות רוחנית – אוניברסלית מאוד צמודים לזהות האישית. לפיכך, קל להם לעמוד על הבמה ולהבטיח שננצח... שנצליח... שנהיה משמעותיים... קל להם להפריח סיסמאות רוחניות קלות לאימוץ. קל להם להבטיח שאם רק נעשה XYZ (עקרונות "הסוד") נרוויח. זה היה נכון וקל כל עוד המציאות הייתה אופקית, צפויה, ליניארית, מכאנית – פונקציונלית ומוצרי המדף עבדו כמעט על כולם.

יתרה מכך, רבים מהטוענים שהם אנשים רוחניים מחוברים לעליונים: הקליפה החיצונית שלהם זוהרת, הם אומרים את המילים הנכונות, הם מחבקים ולשוונותיהם מתוקים, אבל, עם המכה הקלה או הרוח הקלה הזכוכית שהם מתנפצת. למה? כי הפנימיות שלהם לא באמת אפוייה (בדומה ללחם שקליפתו בצבע המתאים אבל פנימיותו עדיין בצקית).

כדי להיות הדבר, עלינו להעז לעלות על 'אוטובוס' SLQ-8 היחיד שמסוגל לנסוע על חוד התער – גשר הסיראט (הלולין המאחד ניגודים, הידיעה שאינה יודעת, עץ החיים/המכלול, תודעה ניטרלית/אי-קיום, למרות שאני במציאות חומר/ניגודים). זה המצטייד בכרטיס נסיעה הוא בעל זהות עצמית = מהות (I'M). זה העולה מבין לעומק מדוע עלה על ה'אוטובוס' ולאן הוא רוצה להגיע.

כדי לדעת לאן לנסוע עם 'אוטובוס' 8 – SLQ, קוסמוס פתח את הסולם האבולוציוני עם קריטריונים אוניברסליים ולא דתיים (ספר הידע/44).

בסולם האבולוציוני ישנן 9 מדרגות רוחניות + 9 מדרגות אדוניתיות, סה"כ 18 מדרגות שבמכלול הן 9.

את האבולוציה של 7 גופי החומר + 7 גופי אור/אוקטבה עולה + אוקטבה יורדת, 7 צ'אקרות/7 סדרי ידע ארצי – שמימי – יקומי... עד שנשיג את גוף המהות, גוף מעודן, שקוף, טהור.

עוברים בעזרת 9 עוצמות אנרגיה/אומגה (9 רוחנית + 9 אדוניתית = 18: ארץ – נוגה – מאדים – חמה – פלוטו – נפטון – אורנוס – צדק – שבתאי).

9 עוצמות רוחניות, ממדים 3-4-5-6-7-8-9 (אלפא, משולש עולה/אור זהב, ממד 8, תדרי הספרים הקדושים. ממד השתדלנות. השפעות. מאהבה ארצית לאהבה אלוהית. השתקפות מיצור אנוש ליצור אנוש, אבולוציה דרך מחשבות)

9 עוצמות אדוניתיות, ממדים 10-18 (ביתא – גמא, משולש יורד/אור קדוש, ממד 9, כתבי הסתרים הנפתחים במקביל להתקדמות התודעה. האנושות צריכה למשוך אותם בעצמה על ידי העוצמה התאית והשכלית. אנרגיית אומגה מצטברת בתאים).

אבולוציה של עולם – ממדי אנרגיה/תודעה

(“ספר הידע”, חוברת 44)

ממד סולארי	ממד אנרגיה (עוצמת כוח) ¹	ממד אבולוציה	מערכת סולארית
רוחני 1-9			
1	12	3 (ארץ – נוגה)	0
2	16	4 – ממד גן עדן (מאדים)	1
3	20	5 – ממד קארנה/הכנה לממדי אלמוות/מטחנה (חמה – פלוטו)	2
4	24	6 – ממד אלמוות, טיפוס התודעה (נפטון)	3
5	28	7 – השתקפות גמא, הכנה לממדים גבוהים (אורנוס)	4
6	32	8 – המדרגה הראשונה של הממד הרוחני מתוך 9 (צדק)	5

¹ הפרשי 4 עוצמות בין ממד אנרגיה לממד אנרגיה בגלל שכל עוצמת יקום האור (1) משתקפת על נקודת מוקד האנרגיה האדירה – יקום החיים (2) = נקודת מוקד אומגה, דרך 4 ערוצים, בעוד שהשתקפות אומגה עלינו נעשית דרך 9 ערוצים. לכן, כדי לחזור ליקום 2, עלינו להכיל עוצמת אנרגיה של הפרשי '4'.

7	36	9 – כתבי הקודש, ממד אדונית, המדרגה הראשונה של אומגה מתוך 9 (שבתאי)	6
קיפול אדונית 1-9			
8	40	10 (מנגנון ההשפעות)	7
9	44	11 (מנגנון ההשגחה)	8
10	48	12 (האסיפה העילאית)	9
11	52	13 (השתקפות האנרגיה האדירה)	10
12	56	14 (תקנות מערכות גלקטיות, סילוק התודעות הדתיות)	11
13	60	15 (תקנות אבולוציוניות)	12
14	64	16 (כינון הסדר)	13
15	68	17 – ממד גמא (מערכת מרכזית)	14
16	72	18 – כתבי הקודש הוכנו (מערכת התוכנית)	15
שער הגאולה: נשארים ביקום 3 או זוכים לעבור ליקום 2 (בתנאי שבאמת הטמענו בתאים 9 שלבים של ממד אדונית + 4 ממדים עדינים בתוך חור שחור)			
17	76 ² - חומת האנרגיה המגנה של הפלנטה שלנו. תדרים של ממדי אנרגיה מעבר לכך עשויים לזעזע את אלו שאינם מוכנים.	19 – ממד אומגה, הממד הסופי של האבולוציה על הפלנטה מדרגת האבולוציה הראשונה של ממד אומגה הינה ממד הגאולה. כמו כן הוא	16 - אומגה

² הממד ה-76 הינו חומת האנרגיה המגנה של הפלנטה שלנו. תדרים של ממדי אנרגיה מעבר לכך עשויים לזעזע את אלו שאינם מוכנים.

		מכונה השתדלנות" "ממד	
18	80	20	17
19	84	21	18
20	88	22	19
21	92	23	20
22	96	24	21
23	100	25	22
24	104	26	23
25	108	27	24
26	112	28	25
27	116	29 ³	26
28	120	30	27

טבלה מקופלת:

ממד אנרגיה/תודעה		ממד אבולוציה	
אדוניתית	רוחנית	אדוניתית	רוחנית
44 - 40	12	10 - 11 (מנגנוני ההשפעות וההשגחה)	3 (ארץ-1, נוגה - 2)
48	16	12 (האסיפה העילאית, העילאיים)	4 (מאדים - 3), ממד גן עדן
56 - 52	20	13 - 14 (השתקפות האנרגיה האדירה, תקנות המערכות הגלקטיות)	5 (מרקורי/חמה - 4, פלוטו - 5), ממד קארנה
60	24	15 (תקנות אבולוציונית)	6 (נפטון - 6)
64	28	16 (כינון הסדר)	7 (אורנוס - 7)
68	32	17 (גמא, מערכת מרכזית)	8 (צדק - 8)
72	36	18 (כתבי הקודש הוכנו בממד זה, מערכת התוכנית)	9 (כתבי הקודש הורדו) (שבתאי - 9)
76		19 (אומגה, הממד הסופי של האבולוציה על הפלנטה)	
		יציאה מפלנטת ארץ, מעבר דרך חור שחור שבתאי אל עבר יקום 2	

³ 29-30 תדר 118, ALION - פלנטת 6 העילאיים (משה - ישו - מוחמד - בייתי - קאדרי - מוולנה), שער הכניסה הראשון לביאת נובה.

אבולוציה ארצית:

- טיפוס בסולם רוחני דתי, 3 דרגות: **אבולוציה - מודעות - ידע. ממדים 3-4:** צורה, חומר דחוס, מוות, יציבות עד כדי קיבעון, מציאות מוצפנת, מציאות הצורה החושית.
- עוברים 7 ידע ארצי מתוך 49 הראשונים/7 צלילים של **אוקטבה עולה** (משולש עולה): דו¹ (ממד 3) – רה (ממד 4) – מי (ממד 5) – פה (ממד 6) – סול (ממד 7) – לה (ממד 8) – סי (ממד 9): אי תודעה - השגת מודעות - רובד של תודעה - רובד של הבנה עמוקה - רובד של עבודת אל דרך צורה - רובד של עבודת אל דרך מהות הלב - רובד של עבודת אל תודעתית.
- פותחים ומיינים את 7 גופי החומר/אש לווהטת/צ'אקרות, עצמיות, טיפולוגיה אישיותית, רשימת מלאי של זהויות, חור מנעול התודעה, רצון פרטני לקבל לעצמי, פחד בעיקר מאי-ודאות, ספקות, סולם צרכים, דיכוטומיה, נפרדות, **doing** (מלכות – יסוד – נצח – הוד – תפארת – חסד – גבורה).
- נוסחת הקיום: **להשיג** – לגלות – להיות. עולם **העשייה** בקבלה - **מלכות**. עוברים את יקום האור הראשון.
- על גבי הפאה הזאת אנחנו עוברים **הכשרה** (מהירות אור). תחילה עבודת אל מבעד למהות הלב - נעשית במחשבה לצורה, למהות, לאחדות האל (פסלים, צלבים, מזוזות, מצוות). לאחר מכן עבודת אל מבעד לתודעת החלקיק הזעיר ביותר - נעשית לאל עצמו, לאנרגיה שלו, לעוצמה שלו, לשלם מעבר לצורה. באבולוציה ארצית נדרשנו רק לאחד את תודעת המחשבה עם האנרגיה הגופנית שלנו (אנרגיות המהות מתאחדות).

אבולוציה ארצית/שמיימית/רוחנית (פלוטו - נפטון):

- פאה שמיימית – **ממד 5**, נתיב ההכנה לעידן הזהב - מדיום ההכנה לאלמוות - תחיית המתים – קארנה – גשר הסיראט. כוכב פלוטו. עוברים את יקום האור השני.
- תחנת אינות האגו/הרצון = למחוק את העצמי מהאני-העצמי/מרשימת הזהויות. מיסוס הזהויות והטיפולוגיה האישיותית (רק לאחר שהצלחנו לגלות בתוכנו את כל הפנים המשתקפים מבחוץ שלא היינו מודעים להם עד כה), סתימת החורים בכברת הכלי.
- סולם רוחני של תודעה: פתיחת צופן מהות - מילה.
- 7 ידע שמיימי מתוך 49 השניים/2 צלילי מעבר: דו² (ממד 10) – דו³ (ממד 11).
- זמן ללא תנועה 1 – אנרגיה טהורה ושקופה. זמן ללא תנועה 2 – הרכבה באנרגיות לא דליקות עבור ממד אלמוות.
- הפעלת רצון מזערי – הרסיס הקטן ביותר של הרצון של השלם האלוהי - לקבל על מנת להשפיע. הרחבת הרצון לקבל יותר אור על מנת לתת.
- התכללות, **being**.
- משיגים עוצמת אנרגיה/ידע/שכל תבוני. מידות רוחניות; להיות אדם טוב, לנטרל את השפעת האגו. עולם **היצירה** בקבלה - **נצח - הוד - יסוד**.

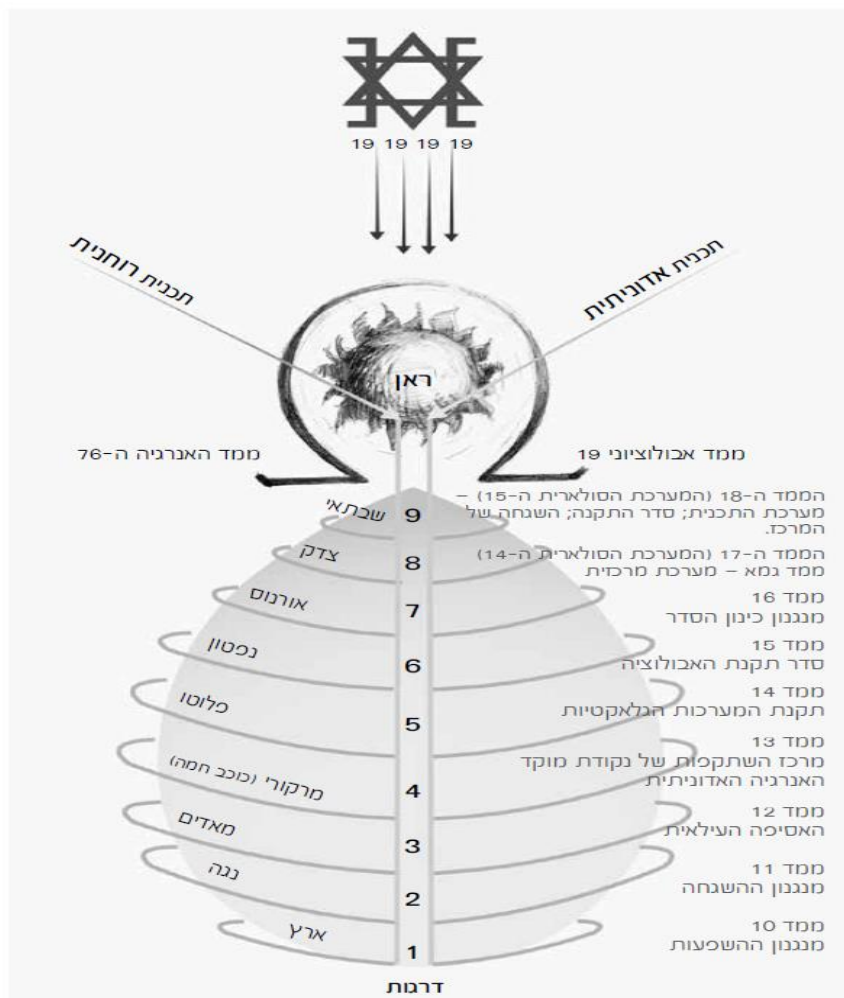

- כאן, גופים ביולוגיים של העולם מגיעים לסוף. שני הזמנים-ללא-תנועה שכאן, מכונים (שני זמני עולם). זהו הממד השקוף. צבעם של חמשת הזמנים העילאיים הבאים לאחר מכן הוא אפור. כאן, התדר של תערובת הצבע לבן – שחור מרגיל אותנו לאנרגיות ממדיות אוניברסאליות ולפיכך, עוזר לנו להיוולד לתוך ממד האלמוות. אנרגיות ביתא. ידע החלל.

אבולוציה ארצית/אוניברסלית/רוחנית (אוראנוס, צדק, שבתאי):

- פאה אוניברסלית – הנתיב להשגת המהות - תחנת אי-קיום = להפוך את האני-העצמי ללא קיים בתוך המהות (נפטון - אוראנוס - צדק - שבתאי).
- סולם רוחני של יקום: מעל מחשבה - זמן - עצמי. ממד השמש. זהו ממד זהב. המקום של "הנני אל". עוברים את יקום האור השלישי.
- **ממדים 6-7** בעזרת 7 ידע אוניברסלי מתוך 49 השלישיים/7 צלילים של אוקטבה יורדת (משולש יורד): סי (ממד 12) – לה (ממד 13) – סול (ממד 14) – פה (ממד 15) – מי (ממד 16) – רה (ממד 17) – דו⁴ (ממד 18).
- מדיום אלמוות. אנרגיות גמא. בגרות הרוח.
- פתיחת צופן עין/קליטה.
- בריאה עצמית/מהפכה שקופה – משיגים את יצור האנוש האמיתי ללא עצמיות, מעבר לצורה (איחוד פנים). תודעה ניטרלית, תודעת שלם. גוף מופשט ועדין (אש קרה). מכלול הרצון – סולם רצונות. אחדות. **Becoming**, שלם, מהות.
- נוסחת הקיום: להיות – לגלות – להשיג. מידות אדוניתיות.
- עולם הבריאה בקבלה - **חסד** - **גבורה** - **תפארת**. הרצון להשפיע, לתת בלבד.
- פותחים את שער הגאולה למעבר דרך חור שחור אל יקום 2.

יקום 2, ממדים 19 ומעלה מנגנון האצילות: כתר – חוכמה – בינה.

איור: מלינה

כל היישויות המגיעות היום לפלנטת ארץ מעבר לממדים 23/92, הם בעלי המשימה של הגלקסיות. הם הנביאים - היקירים - המקודשים ומורי השמש, שתפקידם לעורר את התודעות האנושיות ולהכשירן לצאת מהשלם האטומי ולהתגלם בחילה בכללות הרוחנית ממד 8, ולאחר מכן בכללות האדונית ממד 10, הקומה ה-100, מערכת הקובייה. משמעת הינה ההכנה התחילית עבור האבולוציה הזאת. לפיכך, האבולוציה של יצור האנוש עם יצור האנוש הגיעה לסופה (רוחנית: אהבה - סובלנות - נתינה-מהמהות) ובעת, הבקרה נעשית על האבולוציה של יצור האנוש עם מערכת (אדוניתית: תוכנית, פתיחת ערוצים, שערים) - תקנה (חוקים) - סדר (יישום: תודעה של משימה - אישיות - משמעת).

9 המבחנים בטיפוס על גבי 18 השלבים = גשר הסיראט:

1. ראשית תאהב את הטבע...אחריות ארצית
2. תאהב את בעלי החיים...אחריות ארצית
3. תהיה נאמן למשפחתך (סליחה, אורך רוח)... אחריות למציאות
4. תאהב את יצור האנוש (כבוד, יחס ערכי - שוויוני, עזרה חומרית ורוחנית)...אחריות לחברה
5. תאהב את האויב...אחריות לאנושות.
6. תאהב את עצמך (את מהותך. המהות יכולה להיחשף רק לאחר שעברנו את 5 השלבים שלעיל), תהיה בשלום עם עצמך...אחריות לעצמך.
7. תהפוך למוכלל עם עצמך.
8. תתעלה מעל עצמך, תאהב את השלם, תחבק את היקומים. תממש את מלוא הפוטנציאל שלך כיצור אנוש אמיתי **דרך מחשבות** (תודעת המחשבה).
9. תדע את מה שאינך יודע, תעביר את מה שלמדת למי שאינו יודע (להיות מורה שמש). תשתווה בצורה לאל = תיהפך ליצור אנוש עילאי בעזרת **משיכת אנרגיות** (בינה - היגיון - מודעות).

לפי "חוק שיווי משקל" העולם חייב להכיל כמות מסוימת של רוע. כיוון שהטוב והרע אינם אמורים לשקוט על שמריהם – הם אמורים להיאבק ולהילחם זה בזה. הרוע תמיד מתחזק כאשר גם הטוב מתחזק. המטרה אינה ניצחון חד צדדי, אלא עצם המאבק, הגורם לטוב לבחון את עצמו ולהתחשל באמצעות המבחנים שהוא עובר. הקיום וההתקדמות מתחוללים מתוך תנועה ומאבק תמידיים בין הכוחות השונים. לפעמים מלחמה ממושכת ומחשלת – בין שמדובר במלחמת אמונות ודעות, ובין במאבק פוליטי או מלחמה ממש – טובה יותר משלום מנוון ומסואב. כאשר כל צד מושך בכל הכוח לכיוון שלו, נוצר איזון אמיתי. אם כל המשקל מונח על כף מאזניים אחת, הכול מתעקם ונופל.

כדי לטפס תודעתית, מה יש לעשות?

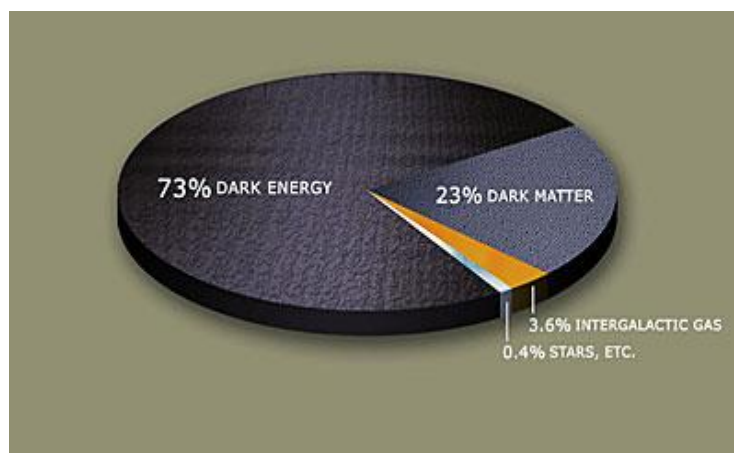
אבולוציה מודעת = **הגשמה עצמית דרך התעלות עצמית = התמוססות עצמית**. התעלות מייצרת חיים מחומר ובינה מחיים. כיוון האבולוציה הוא תמיד אל עבר הסדר הגבוה הבא. דחף לעומק גדול יותר. אל עבר צמצום = מורכבות גדולה יותר. לשם כך, עלינו לפתח תודעה ניטרלית (0) ואינטליגנציה קוסמית.

הבריאה כולה בנויה משכבות שכבות של תודעות/אינטליגנציות ברמות שונות ("ביצת התודעה" של מבנה הבריאה: תודעה – שדה פוטון אור ראשון – אנרגיה טבעית – חומר גולמי – כלי קונקרטי)). כול רמה מכילה את הרמה הנמוכה ממנה עד שאנחנו מגיעים לרמה הגבוהה ביותר שהיא רמת התודעה והאינטליגנציה של הבורא הראשוני שהוא המקור לכול הקיים/היש.

מאחר והכול נובע מהבורא הראשוני הוא מייצג את האחדות של כול היש את "האלוהים אחד". מאידך, בתהליכי ההשתלשלות, באו לידי קיום שלמים נפרדים כביכול המייצגים רמת תודעה ואינטליגנציה המתאימה

לרמות התפקוד שלהם. יחד עם זאת כל רמות התודעות והאינטליגנציות קשורות ומחוברות אחת לרעותה דרך ובאמצעות השדה האנרגטי המאוחד/המוכלל/השלם שנקרא גם החומר האפל.

נכון להיום המדע יודע שכ- 96% מהיקום שלנו מורכבים מחומר אפל ואנרגיה אפלים⁴, שהתפקיד שלהם לא ברור עדיין. כול מה שאנחנו רואים בעינינו כוכבים, גלקסיות וכדומה מהווים רק כ 4% מכלל היקום.

"כלי העבודה" העיקרי בתהליך האבולוציוני הוא אם כן **התודעה/האינטליגנציה** (אחד הם). מאחר והיא כל כך אדירה ובלתי נתפסת, היא מיסתורית וחדתית. למרות השאלה הכביכול מדעית (שאלת חור מנעול): האם היא תופעה פיזיקלית, חומרית גרידא שמכילה את עצמה, או שמא התודעה היא תופעה פסיכולוגית, או אוניברסלית – רוחנית המסייעת לבסס את המציאות של מרחב-זמן? או שמא משהו אחר?

להזכירכם, בריאת אלפא התחילה עם ספירה תודעתית בשם HAK – אמת-כל ("ביצת התודעה"). לפיכך הספירה התודעתית הראשונה מכילה את הפוטנציאל של כל האין והיש של הבריאה הנוכחית. מעין כור תודעתי המייצר פוטנציאל לבריאה!!! כלומר, תפיסת HAK = אני = תודעה.

הבריאה מסתעפת מהספירה בתהליך של organization of creation, self-creation, act of composing לנשימה – לעוצמה - לאור – לאנרגיה טבעית – לחומר גולמי – לחומר: כל הכלים כמו ממלכות, יקומים, קוסמוסים, יצורים, בני אדם. עם הגיע אדוות הבריאה לחוף, הן חוזרות חזרה למרכז (מתכנסות), לאחד ממנו יצאו בתהליך לידה הפוך, וחוזר חלילה.

⁴ בלתי נראה. מקורם ביקום 2, באוקיינוס המחשבה.

המושג 'תודעה' נחקר היום על ידי מדענים רבים מכל ההיבטים. כולם מבינים שתפיסת העולם החומרית אינה שלמה. אם בעבר שאפו המדענים לפתח תיאוריות אובייקטיביות טהורות, הרי כיום, בעקבות התפתחות הפיסיקה הקוואנטית, מבינים שיש צורך לשלב בחקירה המדעית, למשל, את ההשפעה של הצופה על תוצאות הניסוי וחקירה פנימית של הרוח.

אין בעולם דבר מלבד **התודעה**. התודעה = בריאה = אני. אף צורה (כלי) או היעדר צורה אינה קיימת בנפרד מהתודעה. התודעה היא מעיין השפע/הפוטנציאל/התוכניות/התקנות של הבריאה בכלל ושל הקיום שלנו בפרט ("ביצת התודעה" כמבנה הבריאה).

ככזאת, היא "רושמת" נתונים גולמיים של כל תופעה, כל התרחשות, כל הטענה בלי להדביק תוויות או לקבוע שיפוטיות ערכיים. מעוררת **תפיסה**, התפיסה מפעילה את מנגנון **המחשבה** – **חשיבה** ואלה יוצרים את האיבחון, תיוג, סיווג של הנתונים הגולמיים וקובעים הערכות חיוביות או שליליות. אז מופיעה **תחושה** בגוף/**מחשבה** (המשגה), היוצרת **התנהגות**. היא זאת שבעצם מביאה לידי קיום את התינוק ברחם אמו (גן המהות/תודעת המהות נכנס לתא הזיגוטה ומתחיל להפעיל אותו בחלוקת התאים, הטמעת תוכניות אבולוציוניות, קארמות, תורשה וכד').

למעשה אנו רואים, מתבוננים, תופסים ומקשיבים באמצעות התודעה שלנו (המודע החושב), ולכן התודעה אינה ניתנת למחקר אובייקטיבי. התודעה היא התנסות ישירה שאין אנו יכולים לצפות בה, ויחד עם זאת, אין ביכולתנו להשתחרר ממנה. אי אפשר להפריד בין מודעות ובעל המודעות. ככל שאנו ערים יותר ומקשיבים הוליסטית (פיזית, רגשית, מנטלית ורוחנית), כך למעשה אנו מסוגלים ליצור מציאות של אחדות, מציאות הנובעת מההתגלות האינסופית.

לפיכך, אם אני = תודעה = בריאה ("ביצת התודעה"), הרי שהכל קיים בי. אינני צריכה לעבוד על האני/המהות/התודעה. הם קיימים במלוא הפוטנציאל שלהם מעבר לצורה. כדי לחשוף את מעלותיהם האדירות; להשיג תודעה גבוהה/תודעה אוניברסלית/תודעת התקנה/תודעת מהות, עלי לדייק את מערכת התפעול האוטו פואטית = משנה את צורת מערכת הניווט: רצון – אמונה – מחשבה – מצפון (הכל מחשבה. לכן השאלה: למה אני נותן כוח ולמה? היא קריטית). ככול שאיכות התדלוק של מערכת הניווט גבוהה יותר, גם התודעה וגם תאי הגוף משנים צורה = מרחיבים את מפתן הזיכרון ובכך, מקרבים צמרת לתחתית, שמיים לארץ, מהות לזהות, מאקרו למיקרו, צמצום לריבוי.

"כאשר התודעה שלכם יורדת לעומק מהותכם, אתם מסוגלים לתפוס את האמת... מחשבתי של יצור האנוש הן ביחס להבנתו ולהתפתחותו" ("ספר הידע", חוברת 21). ככול שנצליח להשיג תודעת מהות, נהיה קרובים למלוא הפוטנציאל שאנחנו. נהיה מסוגלים להתגלם בממדים עילאיים ולשכון בהם תודעתית, גם אם הגוף שלנו נמצא במדיום ארץ. על כן, כאשר אדם חי מתוך תודעה גבוהה, אומרים עליו שהוא "מואר" או נביא.

בערוב ימיו הפיזיקאי חתן פרס נובל מקס פלאנק, מאבות מכניקת הקוונטים, ניסח זאת כך: "בתור אדם שהקדיש את חייו למדע הרציונלי ביותר, לחקר החומר, אני יוכל לומר שכתוצאה ממחקריי על האטום למדתי את הדבר הבא: אין חומר כשלעצמו. מה שאנו תופסים כחומר אינו אלא שיקוף של כוח שמביא את חלקי האטום לתנועה ומחזיק את המערכת הסולרית המיניאטורית הזאת יחד...אני רואה את התודעה כדבר הבסיסי ביותר, והחומר הוא התוצר שלה.

אם כן, התודעה אחראית על **התקשורת** הפנימית, החיצונית ועם עולמות שונים ברחבי היקום הידוע והלא ידוע. כעוצמת התודעה עוצמת המחשבה, עוצמת הטיפוס הממדי.

כאנלוגיה: עוצמת התודעה = כמות וצפיפות הסלילים בקנה רובה, עוצמת הדחיפה של המחשבה = הכדור אל עבר מרחבי האינסוף כדי למגנט פוטנציאל חדש. הפוטנציאל החדש הוא זה שמחולל מהר יותר את המוח, פותח שערים נעולים/מוצפנים, מעיף את המוץ; מתערטל ממלבושי הזהויות ומהמחשבות, מטהר תכנים, סותם את החורים בכברה וחושף את מעיין העושר הקיים בארכיבי המוח/מהות שמאפשר לנו לטפס לממדים גבוהים יותר של מציאות האמת. אז בעצם נשיג את צורתה האובייקטיבית = מחשבת שורש = אמת. נהיה גוף אור קריסטלי שקוף ועדין. רק גוף מהות זה מאפשר לנו לעבור יקומים ולהתגלם מחדש בנקודת המוצא האמיתית שלנו, הכוללות הרוחנית, יקום 2, יקום החיים.

התודעה היא גם זו **שמפילה** את פונקציית הגל (פוטנציאל) והופכת אותו לחלקיק קונקרטי. היא זו **שמחברת** מציאות אונטולוגית למציאות אפיסטמולוגית. היא זו **שמחברת** מעגל פנימי במוח (בינה - היגיון - מודעות) עם המעגל החיצוני (הטענות, השפעות, השגת הבנה עמוקה).

אם הבנו את תיאורה ותפקידה, הרי התודעה אינה באף מקום קונקרטי ובו זמנית היא נמצאת בכל מקום; בתוך המוח שלי ומחוץ למוח שלי. (היא גם שלמות וגם שלם) היא שדה "אנרגיה" א-לוקאלי נעדר צורה הנמצא מחוצה לנו, אבל גם בתוך גרעין המהות שלנו. היא אינהרנטית ליקום וגם לכלי שלנו. היא בעצם **רשת היקום (שזירה) החיצוני והפנימי**, ולא איזה מרכיב טכנולוגי הקיים בתוכנו. היא **הווייה**: איננו יכולים לחוות את עצמנו ללא תודעה. היא המהות של קיומנו. אי אפשר לאבד תודעה כי היא מי שאנחנו. אי אפשר להגיע אל 'מאחורי' התודעה. כל מה שאנחנו מדברים עליו, כל מה שאנחנו מייחסים לו 'קיום', מניח שישנה תודעה.

מכאן, **התודעה** היא זאת **שמביאה הכל לידי קיום**, מתרגמת אנרגיה לחומר גולמי והמחשבה יוצרת כלי קונקרטי. היא לכן נחשבת **לעיקרון המארגן שמאחורי צורה קונקרטית של מערכת חיה**. היא התבנית מאחורי כל הדברים במרקם המציאות. היא מוציאה מהכוח אל הפועל את ה-blue print של מערכת מסוימת הטמון בגרעין המהות שלה ושומרת על הכילול האטומי.

בעוד שהמודעות **יודעת** (לדעת על) את האובייקט/יודעת את הצורה/יודעת את המחשבה ומפרשת אותו (עצי דעות), תפקיד התודעה **להשיג הבנה עמוקה**, לתפוס את האמת, את האור העליון, את האהבה האלוהית, את שורש המחשבה = פקעת שלמה שהיא מעבר לצורה (להיות את). כלומר, היא קובעת את מידת "האור" אשר

יישפך על אובייקט או על בעיה. ככול שנעמיק, נגלה אמת גדולה יותר, נחשוף את המהות העילאית שאנחנו, נהפוך להיות הדבר עצמו. רק האדם שמשתמש בכל התפקודים של המוח: בינה-תבונה-מודעות-רעיון-מחשבה-היגיון-מצפון, יכול להגיע למודעות התקנה = לתודעה אוניברסלית.

**כדי להשיג הבנה עמוקה דרושה לשון מדויקת.
להשיג לשון מדויקת תלוי ביחס בין הידע להויה.**

ידע לא מביא להבנה. הוא רק "דלק" המניע תנועה של בירור, חקירה, עיבוד והשגת הבנה, הכל בתוך יחסים (חייבים טריגרים). איכות עיבוד הידע תלויה במידת הקרבה של האדם למהותו. ככול שהאדם קרוב למהותו, כך ההבנה שלו עמוקה יותר ומדויקת. מדוע? כי הקרבה למהות מפזרת אור גדול המאפשר לנו לראות אמת עמוקה ומדויקת יותר. כדי להתקרב למהות יש להתערטל מכל המלבושים, הפרשנויות, האמיתות, האמונות, הרצונות של חור מנעול להם נתנו כוח כל כך הרבה שנים.

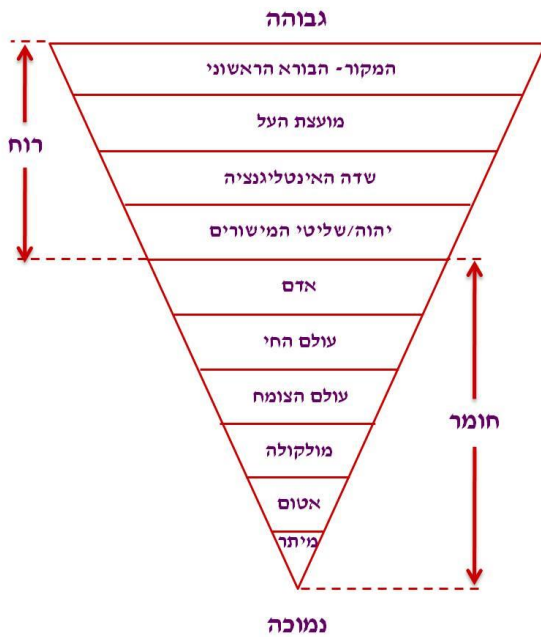
לפיכך, **הגשמה משיגים רק בעזרת תודעה – המערכת האוטו פואטית - self-creation!!!** הרחבת חור מנעול התודעה שלנו ממדיום ארץ/רוחני/לב למדיום אדוניתי/אמת/אוניברסלי/שכל, הוא השינוי הדרמטי שאנחנו עושים בתהליך האבולוציוני. נדע מה נכון לעשות, נדע סיבה – תוצאה, ניקח את המחשבות תחת שליטה, נפעל ממקום של חופש בחירה.

תודעה המתגלמת שוב ושוב על הפלנטה, מחוברת אל מנגנון ההשפעות דרך מחשבות, עד שתשיג את היעד האחרון של האבולוציה שלה: תודעה אוניברסלית = מודעות אוניברסלית המתאחדת עם מודעות התקנה. מנגנון ההשפעות יוצר שדות מגנטיים שמשפיעים על האדם בהתאם למערכת הקליטה שלו. הם יוצרים חיכוכים, הזמנה לחקירה, שיפוטיות המזמינים להתקדם אל עבר האמת.

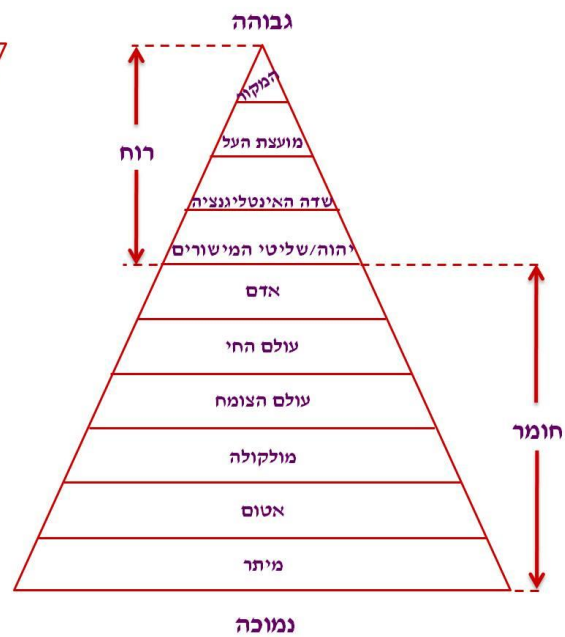
לכל אדם/מרכיב בבריאה "חתימה" הילתית משלו, המאפיינת את תודעתו (תדר, גודל, עוצמה, צבעים). כאשר ההילה בריאה, טווח התדרים מהנמוך לגבוה מסור ומאוזן. הגלים נמוכים ורכים (גלים קצרים). לעומתה, בהילה חולה (יתר פעולה או חסר) הגלים עבים, משוננים, גלים גבוהים פעילים וגלים נמוכים חלשים (גלים ארוכים).

יכולת ההשפעה של רמות האנרגיה והאינטליגנציה
 על הסביבה / על כל היש

עוצמת רמות התודעה והאינטליגנציה
 על הסביבה / על כל היש

כעת ננסה להבין יותר לעומק את סיפור הפרד"ס = 4 סוגי תודעות:

כבר מתקופת האבות, טען אברהם אבינו כי אין צורך לסגוד ולהשתחוות לטבע, לתת מתנות לפסלים או לפחד מהגורל ומאלוהים, אלא ללמוד את החוקיות של הטבע, להכיר אותה לעומק ולפעול בהתאם. אברהם גילה שאין דמות כלשהי אי שם בשמיים, שמענישה או מיטיבה. הוא הבין שהטבע כולו הוא מערכת כללית אחת שאנו חלק ממנה, הנקראת גם "אלוהים". כוח האחד. המקור. שורש. שלמות.

אברהם גילה שדווקא באמצעות הטיפוס מעל חומות השנאה והפירוד שהתגלו בין אנשים, אפשר לעלות להרגשת האחדות שבה מתגלה האלוהות (אבולוציה רוחנית). אין תפקיד החיבור לדאוג להישרדות טובה יותר או קלה יותר, או לדאוג לשפע ולהצלחה בחיים, אלא **כדי לגלות בתוך החיבור, בתוך היחסים את הכוח העליון – האור העליון – שורש כל הדברים.** זו הדרך הקוסמית, האידיאה הקוסמית להשיג את המרומים: ואהבת לרעך כמוך... שים את אויבך ככתר על ראשך (בין אדם לחברו, פר"ד במילה פרדס = תודעה אוניברסלית)... בשביל האבולוציה האדוניתית עלינו לעלות דרגה ולשים לב ליחסים שלנו עם קוסמוס – תודעת התקנה (הסוד בסיפור הפרדס).

לפיכך, הכניסה לפרד"ס וגילוי הסוד תלויה בהתכללות הפנימית – חיצונית. הפרד"ס: פשט – רמז – דרש – סוד (גן של עצים; "**מרוב עצים לא רואים את היער**"), אנלוגיה מלפני כ- 2000 שנים לבעלי העוצמה היכולים

להתעלות מעל סבך עצי הדעת, לעבור את גבול התודעה האנושית ולהשיג את ההיכלות הגבוהים וכוחות הקדושה.

אחרי חורבן הבית השני התכנס העם ליהדות של לימוד תורה, במקום תיווכה של עבודת בית המקדש אל האל. אבל לאלישע בן אבויה ולחכמים נוספים זה לא הספיק. הוא רצה את החיבור הישיר לאלוהים, ומכאן הכניסה לפרדס.

אַרְבָּעָה נִכְנְסוּ לַפְּרָדֶס

וְאֵלוֹ הֵם: בֶּן עֲזַאי וְבֶן זֹמָא, אַחֵר וְר' עֲקִיבָא.

אָמַר לָהֶם ר' עֲקִיבָא: כְּשֵׁאתֶם מְגִיעִים אֶצֶל אַבְנֵי שֵׁשׁ טְהוֹר, אַל תֹּאמְרוּ: מִיָּם, מִיָּם!

מִשּׁוּם שֶׁנֶּאֱמַר: "דַּבֵּר שְׁקֵרִים לֹא יִבּוֹן לִנְגַד עֵינָיו"

(תהילים קא, ז).

בֶּן עֲזַאי הֶצִיץ וְאָמַר (הכלי שלו לא היה מספיק עוצמתי),

עָלִיו הִכְתוּב אֹמֵר: "יִקַּר בְּעֵינָיו ה' הַמְּוֹתָה לַחֲסִידָיו".

בֶּן זֹמָא הֶצִיץ וְנִפְגַּע,

עָלִיו הִכְתוּב אֹמֵר: "דַּבַּשׁ מְצֵאתָ אֶכֶל דִּיךָ פֶּן תִּשְׁבַּעְנֵנוּ וְהִקְאֵתוּ".

האחר קצץ בנטיעות (אלישע בן אבויה, מאבות המשנה, הכופר, שאף לערער את יסודות התורה כי אין זה

מקום ראוי לגדול בו לאור הייסורים שנחתו וינחתו על עם ישראל. החוט המקשר בין איוב שחזר בתשובה לבין

אלישע שעשה זאת רק על ערש הדווי).

ר' עֲקִיבָא יָצָא בְּשָׁלוֹם (רק מי שנכנס בשלום, כשלם, יוצא בשלום כשלם).

מדוע הפרדס הצליח 'להרוג' את בן עזאי, לזרוק טירוף בבן זומא ולערער את אמונתו של אלישע, בעוד רבי עקיבא היחיד שנכנס אליו ויצא בשלום?

זהו סיפור של השתוות צורה. כדי באמת לחזור 'הביתה' או להתחבר עם עולמות הרוח, הכלי שלנו חייב להתאים לעוצמת האור.

אלא שעימותי תודעה הפכו ללב העניין האבולוציוני. הכל מקוטב, אלים, חסר כבוד לאחר ולשונה. האנושות איבדה את הרוגע שלה והפכה למפלה, לגאווותנית, לאנוכית, ליהירה, לנרקסיסטית ולשלילית יותר (כוחי ועוצם ידי).

1. **תודעת פשט** היא **תודעה ארצית** (תודעת חור מנעול, **כוליות**), תודעת הצורה, ההגדרה, האגו – מנגנון האדונים, התודעה שמושפעת מאמונות מותנות הניזונות מארכיטיפים כמו US – I. היא מייצגת ממדים 3-4. עוצמתה היא בין תדר 12 ל-56 - בתוך **סרגל מהירות אור**.

ההפרדות שאנחנו חווים מבעד לשונות, הפכים וניגודים, נובעות מתודעה של "חור מנעול" שהיא תודעה ארצית, פרטנית חונקת, מוגבלת באמיתות שלה, מקובעת במוכר ונוטה לעבר להיטות שאין להשביעה. היא תודעה מעדיפה ובגלל זה אנחנו מערעים את שיווי המשקל הדינאמי ההכרחי להמשך הבריאה.

2. **תודעת רמז** היא **תודעה שמיימית (אינות האגו)**. היא עסוקה בלהרחיב את חור המנעול על ידי שאלות, חקירה וניסיון להבין: להיות – לגלות – להשיג. היא מייצגת ממד 5. עוצמתה היא בין 56 ל-60. **סרגל שנת אור** (שנת אור = 300,000 קילומטרים מהירות האור בשנייה X 60 שניות X 60 דקות X 24 שעות X 365 יום). ניזונה מארכיטיפ **WE**.

3. **תודעת דרש** היא **תודעה אוניברסלית (אי-קיום, אלמוות)**. משיגים אותה רק לאחר התנתקות ממנגנון ההשפעות הקוסמי/ארצי, מהטיות השכל הבהמי. היא מתמקדת בלהשיג הבנה עמוקה שמשמעה, להשיג אמת. היא מייצגת ממדים 6-7-8. עוצמתה היא בין 60 ל-72. **סרגל מהירות מיקרון - שנת מיקרון**. ניזונה מארכיטיפ **YOU**.

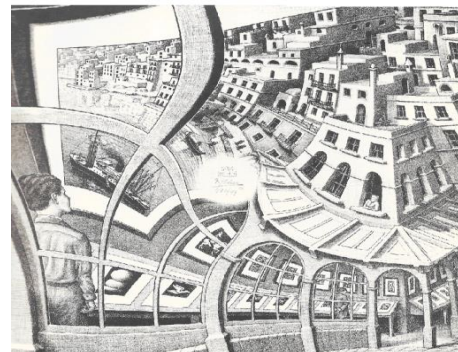
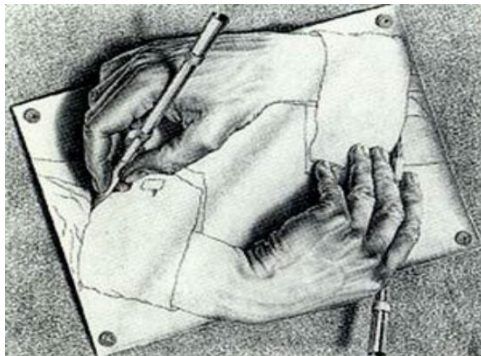
תודעה אוניברסלית – ניטרלית שהיא התכלית לקיומנו, שומרת את שתי כפות המאזניים המנוגדות, ההפוכות, השונות באיזון בנקודת החיבור מבעד **למצפון חיובי (0)**: כיבוד השונה, קבלת האחר ללא תנאי, תקשורת עם "אויבים", מחוייבות לטיפול, צמיחה, התחדשות תמידיים. "למצפון הזה אפיון שונה מכול הישיות החיות. בהתחשבותו נמצאים חמלה, רחמים, הכרת תודה ואהבה" ("ספר הידע", 5/41). בכך היא משיגה אחדות עוצמתית שמסוגלת לברוא, להביא השראה, להוציא רעיון חדש אל הפועל, להתעלות מעל הקשיים והכאוס הארצי.

ככול שהמצפון הוא בעל תוכן ערכי אוניברסלי גבוה יותר, הוא מפעיל את מנגנון החשיבה שלנו בעוצמות גדולות יותר (בינה – היגיון – מודעות), ועוצמות אלה משפיעות על עוצמת השדה האלקטרומגנטי של התודעה שהופכת ליותר אוניברסלית - ניטרלית, ובסופו של דבר היא זו שממגנטת מחשבות (פוטונים של אור) עוצמתיות יותר שמזינות את המצפון – מנגנון החשיבה – התודעה וחוזר חלילה.

אין משמעות האחדות שהכול מתערבב, ממש לא. אין המשמעות בניטרליות להישאר משותק ולא לעשות דבר. אלא ההיפך, עלינו להפעיל מודעות מאוד עירה שהיא מעבר לצורה, להפעיל מצפון מאוד חד בעל ערכים אוניברסליים, על מנת להינתק מכוח המשיכה הארצי (תרתי משמע), להינתק מהטביעה בתוהו שנוצר בצורת החומר/תוכן בגלל אמת חלקית (דיעה, טקסים, מציאות חושית, דוגמאות, פתרונות מדף ועוד), להשתחרר מהצורך לבחור או...או (מאבק תמידי), ופשוט להבין שדבר וניגודו הם סוגי אנרגיה שיוצרים שלם בנקודת האיזון, יוצרים אחד (+/-). ללא דבר וניגודו לא היתה תנועה, לא היה חשמל, לא היתה אנרגיה יוצרת, לא היתה הולדה, לא היתה צמיחה והתחדשות.

תודעה אוניברסלית רואה את השלם. לשדה המאוחד יש כמה פרשנויות: הכוללות הרוחנית ביקום 2 (נקודת מוקד האנרגיה האדירה), המקום של אחדות המחשבה, מרכז הנביעה/המהות (כוללויות אמת-כל)...הקיים באחדות: מרכז הקיום המוחלט, המושלם, שורש, האחד, מציאות אונטולוגית.

מי שתיאר את התהליך המאוחד הזה כל כך יפה הצייר ההולנדי אשר (Maurits Cornelis Escher). למשל בתמונת הגלריה (התמונה מימין). בתמונה אנחנו רואים את המתבונן, את הגלריה, את החוץ בבירור, אבל בזמנית אין בתמונה הפרדה ביניהם.

4. **תודעת סוד היא תודעת התקנה/תודעת אמת-כל (ציות מוחלט, אני כלום. תדר 80-76).** היא תודעת החלקיק הזעיר ביותר שהוא שלם מושלם הגדול ביותר, נעדר צורה (האחד), המכיל פוטנציאל אינסופי. התודעה הזאת מסייעת בידנו להגשים את יצור האנוש העילאי ולחזור הביתה לקומה ה-100 – ממד 10, הממד האדוניתי בו כל הכולליות מתלכדות במסגרת ממד האמת המוחלטת והנצחית. תודעת התקנה היא תודעה ניטרלית כוללנית שעוצמתה נמדדת ב-147 ספרות צופן (שם ה-בורא). היא שומרת את הבריאה כולה בשיווי משקל. מייצגת את 10 הדיברות והחוקים הקוסמיים, היא מעבר לידע יקומי/אוניברסלי. סרגל **אור קדוש** (בחישובים אלה אין תפיסה של זמן). היא זו שפותחת לנו את השער לביתא נובה. ניזונה מארכיטיפ **UNITY**.

איך נוכל להיכנס לפרד"ס שזו חובת המשימה של כולנו כדי לגלות את מהות האור, היחידה שיכולה להחזיר אותנו 'הביתה', לנקודת המוצא האמיתית שלנו, הכוללות הרוחנית, יקום 2, הקומה ה-100?

להפוך את גילוי המהות שלנו (הטבע האמיתי) לעסק – ללקוח – לרווח היחיד!
אדם המוכן להתערטל ולהפוך לשקוף כאילו מצהיר: אין לי מה להסתיר כי האגו שלי התאיין!!!

להשיג עוצמת מוח כדי למשוך אור אינסופי, לטהר ולפתוח ארכיבים!
אבולוציה ממיקרו למאקרו, מצורה למופשט, מחומר לרוח, מחושך לאור, מכוליות לאינות.

להיות בוראים אוטופואטיים המתמירים חומר לרוח (self-creation)!

להשיג מידות בינת הלב!

לחדש את הברית; ואהבת לרעך כמוך... שים את אויבך ככתר על ראשך! אדם הבא מאהבה מקבל יותר כוחות-על ואורות עליונים.

רקע תיאורטי קצר:

החל משנות השבעים של המאה הקודמת התחוללה בהדרגה מהפכה בפילוסופיה ובמדעים בדבר טבעה של התודעה ומצבי הנפש. עם עלייתם של מדעי הקוגניציה החלו לעלות שאלות מחקריות חדשות, ושאלות ישנות עטו לבוש חדש. כיום, בעשורים הראשונים של המאה העשרים ואחת, משגשים להם לימודי התודעה בפסיכולוגיה, בביוכימיה ובמדעי המוח. בעשורים האחרונים הושם דגש מיוחד בפסיכולוגיה, בפילוסופיה ובמדעי המוח בשאלת טבעם של היבטים הסובייקטיביים של החוויה הנפשית ובמאפייניהם.

לאורך השנים הוצעו שלושה פתרונות לבעיית התודעה. האחד הוא מטריאליזם – שלפיו כל דבר ביקום הוא בבסיסו חומרי, כולל התודעה והחוויה הסובייקטיבית, שאינה אלא פעילות חשמלית במוח. הפתרון השני הוא דואליזם – גישה שלפיה התודעה והעולם הפיזי הם שני היבטים בסיסיים באותה מידה של המציאות. הגישה השלישית נקראת פאן־פסיכיזם שלפיה הדבר הבסיסי ביותר ביקום הוא תודעה. התודעה היא פשוט הבסיס לכל מה שישנו.

התודעה מציבה לחוקרים אתגר גדול כל כך שכן המדע, במיוחד המטריאליסטי, ששפתו היא המתמטיקה, יכול לתאר רק דפוסים שניתן למדוד, לכמת ולתאר בצורה מספרית. הפילוסוף והמתמטיקאי ברטרנד ראסל, שציין שפיזיקה היא רק סוג של מבנה מתמטי שאל: מה נמצא מאחורי המשוואות? מהו הדבר עצמו שהמשוואות מתארות? חייב להיות משהו בבסיס המבנה המתמטי הזה שהוא התודעה. בסוף ספרו "קיצור תולדות הזמן" תהה סטיבן הוקינג: "גם אם ישנה רק תיאוריה מאוחדת אפשרית אחת (של המציאות), אין היא אלא אוסף של כללים ומשוואות. מהו המפיח אש באפן של המשוואות ויוצר יקום שיתנהג לפיהן?"

הגישה המדעית מספקת מודלים מתמטיים. מדויקים ומועילים ככל שיהיו, אין הם יכולים להסביר מדוע קיים בכלל יקום שהמודלים יכולים לתארו, ומהי מהותו הפנימית. פאן־פסיכיזם מציע כי תודעה היא הדבר המפיח אש־חיים במשוואות. היא היסוד הראשוני ביותר, המופיע בכל מקום, בכל חלקיק.

התודעה היא "איכותית" בתכלית, מהותה היא אובייקטיבית אבל בגלל מדיום ההצפנה היא סובייקטיבית. לכן, כשמגיעים לתודעה, המתודה האמפירית קורסת. אנחנו יודעים שתודעה קיימת לא מתצפית וניסוי, אלא מהנגישות המיידית שיש לנו לתחושותינו. כל מה שמדענים יכולים לעשות הוא למצוא קורלציות בין תהליכים חשמליים וכימיים נצפים ובין חוויות סובייקטיביות בלתי נצפות שעליהן מדווחים נבדקים שמוחם נסרק. הסבר שהצבע "כתום" הוא גל בתדירות 500 טרה־רץ אינו מספק שום ידע שהוא על החוויה של "כתום".

יתר על כן, לא ניתן לצפות בתודעה, לא ניתן "לראותה" באמצעות מכשירי דימות או מדידה כלשהם. לכן, כשמגיעים לתודעה, המתודה האמפירית קורסת. כל מה שמדענים יכולים לעשות הוא למצוא קורלציות בין תהליכים חשמליים וכימיים נצפים ובין חוויות סובייקטיביות בלתי נצפות שעליהן מדווחים הנבדקים שמוחם נסרק. כך למשל ניתן לקבוע שהחוויה הבלתי־נראית של אהבה נמצאת בקורלציה עם פעילות נראית בגרעין האקומבנס במוח. אולם הצטברות הידע הקורלטיבי אינה מקרבת אותנו כהוא זה לתיאוריה של תודעה, להסבר כיצד ירי נויורונים יוצר חוויה של אהבה, כיצד החוויה הבלתי־נראית קשורה לתופעה הנראית.

התודעה אינה מודעות עצמית מהסוג המוכר לנו, אלא פשוט חוויה מהותית. איך זה להיות בן אדם זו חוויה מאוד מורכבת, שהיא תוצר של מיליוני שנות אבולוציה. אבל תודעה, או חוויה סובייקטיבית, מגיעה בכל הצורות והגדלים. איך זה להיות בבשה זה יותר פשוט מאשר להיות אדם. איך זה להיות חילזון פשוט אף יותר. לפי הפאן־פסיכזם, הרצף הזה של צורות קיום פשוטות יותר ויותר, ולהן צורות חוויה פשוטות יותר ויותר, ממשיך עד לאבני הבניין הבסיסיות של החומר, עד לאלקטרונים ולקווארקים, שיש להם צורות חוויה פשוטות לגמרי. כך נפתרת בעיית הגוף והנפש שמעסיקה את האנושות זה אלפי שנים.

אך מה פירוש הדבר שתודעה היא הבסיס? אנחנו יודעים שאלקטרונים, למשל, נמשכים לחלקיקים מסוימים, ונדחים מאחרים. אך זוהי רק התנהגותם של האלקטרונים, התנהגות שמתארות משוואות פיזיקליות. לפי הפאן־פסיכזם, מי שמבצע את ההתנהגות הזאת הוא רצף של חוויות־אלקטרון. הטענה אינה שהחוויות הללו קיימות לצד תכונות פיזיקליות, אלא שגם התכונות הפיזיקליות עצמן הן סוג של חוויה. מטען חשמלי, כמו גם מאסה וכל תכונה אחרת, הם בבסיסם צורות פשוטות להפליא של חוויה. שוב חוזרים לתפישה האוטו פואטית (self-creation).

בגרסה המקובלת של פאן־פסיכזם, הישויות המודעות היסודיות הן חלקיקי יסוד כמו אלקטרונים וקווארקים. בתיאוריה הקוסמו־פסיכיסטית, הישות הבסיסית ביותר, הרמה העמוקה ביותר של המציאות, היא תודעת היקום כולו. גם כאן הוא נסמך על הפיזיקה, ולא על ענף אזורי שלה. התפיסה המקובלת ביותר בפיזיקה תיאורטית היא שאבני הבניין היסודיות של המציאות אינן חלקיקים וגם לא אנרגיה או כוח, כי אם שדות שממלאים את היקום כולו. בתפיסה זו, חלקיקים הם רק תנודות קוונטיות מקומיות בתוך השדות העצומים הללו. אם משלבים את תורת השדות הקוונטית עם פאן־פסיכזם מתקבלת תפיסה שבה תודעה היא התשתית של השדות הללו. כלומר, התודעה היסודית היא היקום עצמו וליקום יש תכלית: התעצמות הבריאה אל עבר ממדים גבוהים יותר. גם לכל הנבראים יש תכלית. כל השגת התכלית פותחת שערים תודעתיים עוצמתיים יותר (כמו מאלפא לביטא).

אמיר אור בונה את מאמרו הלוגוס של הרקליטוס על יסוד התפיסה שלפיה המפגש בין התודעה ובין העולם הוא מפגש של פענוח. לדידו, אינטואיציות מפענחות אלו מתקבעות והופכות לפילוסופיה כשהאינטואיציות מאורגנות כשיטה או כמערכת הנחות. להערכת אור, הפילוסופים הפרה סוקרטיים, הרקליטוס ופרמנידס, ביטאו שתי אינטואיציות מפענחות העומדות ביסוד החשיבה המערבית. הרקליטוס טען כי הדבר היחיד הקבוע

במציאות הוא השינוי, ולפיכך דגל באחדות שיש בה ריבוי המשתנה והולך; לעומתו פרמנידס טען כי ביסוד כל התופעות עומד אחד נצחי קבוע, כך שלאמתו של דבר התופעות הן למראית עין בלבד. לדעת אור, דימוי צורני של הגותו של הרקליטוס הוא כעין פְּרִקְטָל (צורה גיאומטרית בעלת דמיון עצמי, כלומר צורה שמורכבת מעותקים מוקטנים של עצמה בכל רמת פירוט שנסתכל בה); לעומת זאת, הגותו של פרמנידס עומדת בסימן המעגל/הכדור. אצל הרקליטוס התנועות כולן על שונותן הן משל לתנועה עצמה, לפיכך ההתבוננות בתנועות השונות מקרבת אותנו אל התנועה עצמה, שבדמותה כל תנועה ותנועה נעשית. אצל פרמנידס הטיעון הוא לוגי דדוקטיבי. בלאו הכי האדם עומד בנצחי ובקבוע. עליו רק להרחיק ראות מעבר לעולם התופעות המטעה. הרקליטוס הדגיש את הלוגוס כממד האפיסטמי שבאמצעו האדם משיג את העולם במבט סינופטי אחד, וממנו הולכים ומתרחבים מעגליו לכל תחומי הווייתו של האדם. עם זאת, הוא רק רמז על הדרכים להגיע למקום ההשגה ולא פתח שער רחב עדיה, אם משום שביקש לכמוס דרך זו מן ההמון ואם משום שהעדיף לחוד חידות.

מייקל טאי מציג במאמרו סוגיות פילוסופיות בחקר התודעה מונח מפתח 'איך שזה' (like s'it what), מונח המבטא באופן ישיר את הסובייקטיביות של חוויית התודעה. 'איך שזה' פירושו החוויה הסובייקטיבית האישית מנקודת המבט של החווה, ומצבים מודעים פנומנליים הם 'איך שזה' לחוות משהו באופן סובייקטיבי. חוויה זו כרוכה באיכויות הנפשיות הסובייקטיביות, ה־qualia. טאי בוחן שמונה בעיות מפתח בחקר התודעה מנקודת מבט פילוסופית. בעיית ההשתייכות נובעת מכך שכל מושא חוויה נפשי שייך בהכרח למישהו; כאבים, למשל, חייבים להיות של מישהו. הבעיה של סובייקטיביות מנקודת מבט עיקרה בכך שנחוצה נקודת מבט, פרספקטיבה, כדי להבין 'איך שזה' לחוות חוויה. כדי להבין במלואן חוויות איכותניות כגון הכאב, תחושת הדיכאון, או ראיית צבע אדום, יש צורך בנקודת מבט חווייתית. בעיית המנגנון היא השאלה איך תהליכים אובייקטיביים פיזיקליים במוח יוצרים הרגשות וחוויית סובייקטיביות, או במילים אחרות, מהו המנגנון האחראי ליצירת ההיבט של 'איך שזה' בחיי הנפש שלנו.

בדיון על בעיית השקיפות – מתייחס טאי ל'שקיפות' של התודעה הפנומנלית, ומעלה את ההשערה הפולמוסית שהחוויה הפנומנלית עצמה היא 'שקופה', כלומר בלתי נראית לתודעה, וכך למשל החוויה של להיות מודעים לצבע אדום זהה לחוויה של ראיית הצבע האדום. בדיון על אודות בעיית האחדות בוחן טאי מה מאחד בין חוויות שונות כך שהן נתפסות כחווייה אחת, בין בו־זמנית ובין על פני רצף של זמן. לבסוף, הדיון הבוחן את בעיית התודעה המפוצלת מתמקד במפוצלי מוח, מטופלים שעברו כריתה של כפיס המוח, המחבר בין שתי ההמיספרות של המוח. לאחר מכן אנשים אלו מתפקדים כאילו מחצית מוחם הימנית אינה מודעת למחצית השמאלית ולהפך.

רועי סלומון במאמרו בין אני לבין העצמי: כיצד המוח בונה את המודעות ואת העצמי מתמודד עם אחת החידות המרתקות של החוויה האנושית והיא המודעות שבה המוח הופך את גלי האור ותנודות האוויר למראות ולקולות שממלאים את תודעתנו. ההתמרה הזאת של העולם לייצוג פנימי בתודעתנו כל כך ברורה לנו מאליה, שאנו קוראים לה 'המציאות', אף על פי שהיא למעשה פרשנות מוחית של אותות הנקלטים בחושים. מעבר למודעות לעולם החיצוני, בני אדם ניחנים גם ביכולת מופלאה של מודעות עצמית. כל אדם בוגר מרגיש שהוא יצור בעל עצמיות, המוגדר על ידי גוף פיזי ושולט בו. למרות המרכזיות של חוויית העצמי הזאת בחיינו, ההבנה המדעית

לגבי התהליכים הקוגניטיביים והמוחיים המאפשרים את התחושה הזו רק מתחילה. במאמרו מתאר רועי סלומון מדוע המודעות הנה מושא מורכב למחקר מדעי, וכיצד כלים כמו מציאות מדומה והדמיה מוחית מאפשרים לנו להתגבר על מורכבות זו. כן הוא מביא עדויות לכך ש'המציאות' שאנו חווים בתודעתנו, כולל תחושת העצמי שלנו, היא פועל יוצא של הניסיון של מוחנו להשליט 'סדר' באותות הרועשים והמבלבלים של העולם.

אביבה ברקוביץ' אוחנה מציגה במאמרה מדיטציה, חקר המוח ותודעת העצמי המשגה של תחושת העצמי שמקורה בפנומנולוגיה, אשר התבררה כמבטיחה ביותר מבחינת אפשרות השיח שנוצר בינה לבין ממצאי מוח. על פי המשגה זו קיימת אבחנה בין שני סוגי עצמי, Me-I. הראשון הנו החוויה הרגעית, המשתנה מרגע לרגע, היותי הסובייקט שחווה את החוויה. השני הנו ייצוג מחשבתי שלי, תפיסתי העצמית, הדימוי המנטלי שיש לי על עצמי, הקשור לזיכרונותיי, לתוכניותיי ולסיפור חיי.

רפי מלאך דן במאמרו השתקפויות עצביות: תודעה, מודעות ופעילות תאי העצב בהיווצרות תמונה ראייתית במוחנו להבנת היחס בין המוח ובין התודעה. הקשר בין המוח ובין התודעה מהווה את אחת הבעיות העמוקות והמופלאות ביותר העומדות בפני המדע המודרני. כיצד זה שני עולמות כל כך שונים – מצד אחד האותות החשמליים שמוחלפים בין מיליוני תאי העצב במוחנו, ומצד שני התחושות והמחשבות שאנו חווים בכל זאת – קשורים בקשר הדוק ומוחלט כל כך? במאמרו רפי מלאך מתמקד בחוויית הראייה כדוגמה לקשר זה. הוא מציע כי התהליך המרכזי בהיווצרות תמונה ראייתית במוחנו הוא תהליך של הדהוד בתוך קבוצת תאי עצב הממוקמים בפסגת ההיררכיה של אזורי הראייה בקליפת המוח. הפעלה הדדית זו מובילה למעין 'הצתה' עצבית. בתהליך זה קבוצת תאים מבודדים הופכת ליחידה שלמה שמבטאת את התוכן של התמונה הנראית. הפעולה הקבוצתית מאפשרת יצירת מספר עצום של קבוצות עבודה המבטאות את התמונות השונות שאנו רואים – בדומה ליצירת אוצר מילים גדול מאוסף מצומצם של אותיות. מרתק לראות שהעושר המופלא של תוכני התודעה מותנה בהפיכת תאי העצב האינדיבידואליים לקבוצות עבודה שיתופיות.

אבי אלקיים טוען במאמרו מצבי תודעה בתורת הסוד העברית כי הציר המשותף למקובלים בדת היהודית הוא בהכרה במגבלות התבונה האנושית ובחתיירה לפתיחתם של ערוצי תודעה חדשים שמעבר לחושים, לרגשות, לחלומות ולחשיבה הלוגית-דיסקורסיבית. מטרתם של ערוצי תודעה חדשים אלו היא להשיג התגלויות אלוהיות או גם לקנות את דעת העולמות העליונים – הדעת הגואלת את נפש האדם, באמצעות פרקטיקות פולחניות, מדיטטיביות ומאגיות. הזיקה בין היחיד לאלוהיו במקרא מיוסדת על התודעה הנבואית. תודעה זו היא אישית וסובייקטיבית, כפי שטען יצחק יוליוס גוטמן, ובדין, ואין לזהותה עם התודעה הקוגניטיבית, המטפיזיקה, האתיקה, ההומניזם ועיקרי אמונה. לשון אחר, הדת היהודית היא דת פרסונלית המיוסדת בעיקרה על תודעה דתית סובייקטיבית המעוצבת כתודעה נבואית. תורת הסוד העברית היא יורשתה של הנבואה המקראית, והמקובלים הם יורשי הנביאים. המאמץ העיקרי בפרקטיקה הקבלית לגווייה הוא לייצר מצבי תודעה עילאיים שיש להם העצמה והיכולת לשאת את הנבואה האלוהית, לפתוח את השערים אל העולמות הנסתרים ולקנות את דעת העולמות העליונים.

ישראל קורן עוסק במאמרו תודעה, מודעות עצמית ותודעה על-חושית במחשבתו של רודולף שטיינר בתפיסת התודעה במחשבתו של רודולף שטיינר (1861-1925), אבי התורה האנתרופוסופית. תודעה היא מונח מרכזי בתורת שטיינר, ובהיות תורת התפתחות, תופסת התפתחות התודעה מקום חשוב ביותר במשנתו. לפי משנה זו, כלל יצירי היקום, הפיזיים והמטפיזיים, ניחנים ברמות שונות של תודעה, וחלקם, בני האדם, והישויות הרחניות המאכלסות את עולמות הרוח, עוברים במהלך הזמנים, בהתאמה לכוונת הבריאה, התפתחות תודעתית. המציאות בכללותה, אליבא דשטיינר, נעה לקראת הרחבת אופקי התודעה והעמקתם. עיקר עיסוקו של שטיינר בתחום התודעה הוא ביחס שבין דרגות תודעה שונות ובמעברים ביניהן במהלך ההיסטוריה ובתוככי האדם. מעבר זה כרוך ביחס ניגודי בין דרגות התודעה, בין תודעה קדומה לתודעה חדשה הצריכה להחליף אותה. בתיאורי שטיינר את התודעה העל-חושית יש תרומה ממשית למחקר ולאפיון חיי הרוח הקשורים בתודעה זו. התודעה העל-חושית מלכדת בתוך עצמה את מודעותו העצמית המתפתחת של האדם ואת חשיבתו המתפתחת כאיחוד בין ה'אני' לרוח העולם.

המתמטיקאי, הפיזיקאי ופילוסוף המדע הנודע רוג'ר פנרוז העלה השערה כי תפקוד תודעתי המאופיין ברצון חופשי מחייב מוח שדומה בפעולתו למחשב קוונטי (מוח קוסמי של הבורא התחילי).

רצון חופשי של התודעה או של פעילות המוח בא לידי ביטוי בחישובי קיוביטים. בעוד שביטים (סיביות) מעבדים מידע שיכול להיות בשני מצבים בלבד; 0 או 1, כלומר יש אות חשמלי או אין, מחשב קוונטי משתמש בסיביות קוונטיות ("קיוביטים"), שיכולות להתקיים בהרבה הרבה יותר מצבים; הן יכולות להיות בעלות ערך של 0 או של 1, אך גם ב"סופרפוזיציה" בו-זמנית של 0 ו-1, וכן, וכאן הנקודה המרכזית, להיות שזורות עם כל אחת מהסיביות הקוונטיות האחרות. איזו עוצמה אדירה הקיימת גם במוח שלנו. אלא שרק 5%-10% מעוצמתו אנחנו מפעילים כיום במדיום ארץ.

לכן, בעידן הנוכחי מתחוללת מהפכה אדירה. האדם מתרחב מ"אני חושב משמע אני קיים" להיות "אני בעל תודעה". התודעה היא IN בכל השיח האקדמי, המיסטי, הפסיכולוגי והפילוסופי.

אך עדיין השאלות הנוקבות מנסרות בחללו של עולם: מהי משמעותה של המילה 'תודעה'? האם יש תודעה? האם התודעה היא אשליה? האם ניתן להתפתח בלעדית? אם נשלול מן האדם את התודעה, האם יישארו חוויות נפשיות כלשהן? אם כן, מה טבען של איכויות נפשיות סובייקטיביות (Qualia)? האם רובוטים זומבים יכולים להגיע למצב תודעה? מה היחס בין תודעה ובין השאלה הפסיכופיזית? מה היחס בין תודעה ובין קוגניציה? מה היחס בין תודעה לשפה? מה הקשר בין תודעה למוח? מה היחס בין תודעה לעולם? מה בין תודעה ובין הזולת? מה מקומה של התודעה בדתות הגדולות ובגישות רוחניות ומיסטיות?

התפיסה הרדוקטיבית ביותר היא הטענה המוניסטית שהתודעה לא קיימת כקיום עצמי אלא היא מפציעה ומגיחה כתוצאה מפעולה של מערכת נוירולוגית מורכבת. ניתן לומר כי לפי התפיסה הרדוקטיבית לא ניתן להבדיל בין תודעה של יצורי אנוש לבין תודעה של 'מוח בגיגית' (vat a in brain), מוח נטול גוף החווה סימולציה של המציאות.

לעומתה, גישה כוללת יותר היא התפיסה המגולמת בגוף, הגורסת כי מקום התודעה הנו לא רק במוח ובקוגניציה, אלא בכל הגוף, ושפת התודעה הנסתרת היא בחוויות הגוף הסומאטיות הבסיסיות המשתלבות עם המילים והרגשות. לא 'מוח בביגית' אפוא, אלא 'גוף בעולם'.

תפיסה שלישית הקשורה אליה, תפיסת התודעה המורחבת (mind extended), מרחיבה את הגישה המגולמת בגוף לטענה כי התודעה אינה מצטמצמת רק לגבולות הגוף האנושי אלא עוברת את גבולות האדם וכוללת כל עצם שבו אנו משתמשים כדי לתמוך בפעילות המנטלית שלנו, החל בנייר ועיפרון וכלה בטלפונים חכמים, רובוטים ומחשבי על. הגם שהוגיה המקוריים של תפיסת התודעה המורחבת לא הובילו אותה למחזות מטפיסיים, ניתן לראות אותה כחוליה מקשרת עם התפיסה כי התודעה הולכת ומקיפה את ההווה הגדולה דרך התאחדות עם הטבע ועד האלוהות.

תפיסה שונה ורביעית היא לחקור את התודעה דרך שדה התודעה הטרנס פרסונלית הנוצר בחברה ובסביבה, שבה האדם הוא רק מרכיב תודעתי שמשנתנה. רוצה לומר, ההתבוננות בתודעה היא ראשית דרך זיקה לתודעות אחרות.

ולבסוף, הגישה החמישית, האינטגרטיבית, מציעה כי ניתן לבחון את התודעה כתוצאה של שילוב של מערכות הכוללת סובייקט טהור, סובייקט גשמי וסביבה אובייקטיבית, ותוך אינטראקציה מפרה ובלתי פוסקת בין שלושת המרכיבים האלה.

לעתים אפשר לפתור את הבעיות המורכבות ביותר דווקא באמצעות הליך הפוך – ויתור. במקום לשאול מה ניתן להוסיף או לשנות כדי להביא לשיפור, נשאל מה ניתן להסיר או ממה ניתן להימנע. בפילוסופיה ובתיאולוגיה, פעמים רבות מכנים את הגישה הזאת "ויה נגיטיבה" או "באמצעות הסרה". למשל, נוכל לשפר את מצבנו הבריאותי אם פשוט נוריד מהדיאטה היומית שלנו כמה מהמשקאות הממותקים שאנו נוהגים לשתות, או שנוכל להפוך את ביתנו למזמין יותר מבלי להשקיע אגורה אם נצמצם קצת את הבלגן שבו ונזרוק דברים מיותרים.

מאסטר אוטופואטי לא יכול להעדיף צד, לאחוז באמת יחסית. הוא חייב לבוא לבריאה עם תודעה ניטרלית הפועלת על פי התקנה הקוסמית (המצפן הקוסמי). כאשר התודעה מגיבה, נצמדת, שופטת, היא משאירה את הקיום בשדה קרב הישרדותי. האמונה – הרצון – המודעות – המחשבה בגודל של חור מנעול. לכן רובנו בוחרים 'במה כדאי' במקום 'במה נכון'.

העיקרון: כל עוד אנחנו בניטרליות על חוד התער, אנחנו צוברים נקודות זכות על פי חוק 'סיבה – תוצאה'. יתרה מכך, גם התוקפים זוכים כי התרוקנו מרוע ואנחנו זוכים כי התמרנו חושך באור. החזרנו את שיווי המשקל של היקום למקומו.

ד"ר ברכה קליין תאיר
רח' הנמל 42 חיפה | 052-2998548
habaitcm@gmail.com | www.dr-bracha.co.il

אבל, אם אנחנו מגיבים לתקיפות עלינו, הפרנו חוק קוסמי: כבוד ליצור האנוש כבוד לאל (ואהבת לרעך כמוך...אל תשנא את אחיך). כאן חשוב לזכור כי המציאות הקיומית שלנו היא self-reference – ייחוס עצמי. המשמעות היא שאנחנו מתבוננים על 'האויב', על האחר, על המצב כמהות אור הנמצא בצומת של היטהרות. אנחנו מבינים שעליו להשתחרר מהג'יפה שבתוכו, מהכאוס הפנימי. כעת הכל תלוי בנו: אם אנחנו בתחושה של כעס, פגיעה, התחשבנות, הרי שנגיב לאויב, לאחר, למצב באותה מידה (עין תחת עין...). אז על פי החוק הקוסמי: הוא הרוויח כי התרוקן מהשליליות (הוא בעצם הציג חוק קוסמי) ואנחנו הפסדנו כי לא שמרנו על תודעה אוניברסלית והגבנו (העצמנו שליליות). אבל, אם נקבל את התגובה אלינו בשוויון נפש בדומה לטפלו, שני הצדדים מרוויחים.

<https://www.facebook.com/alevi0296com/videos/1367982710077079/>